

ANNELER BABALAR ÖĞRENCİLER LÜTFEN BU MASALI OKUYUN!

Ben 1944 doğumluyum. Yaşım yetmişe dayandı. Küçüklüğümde ne televizyon, ne bilgisayar, ne de radyo vardı. Radyo varsa bile bizim evde yoktu. Akşam olsun da dedemizin, ninemizin dizlerine yaslanıp onlardan masal dinlemeyi ipe çekerdik. Okullara konferansa çağrıldığımda aksakallı nur yüzlü dedemden dinlediğim bu masalı anlatarak konuşmama başlıyorum. Öğrenciler inanılmaz dikkatle dinliyorlar. Bakalım siz de sıkılmadan okuyacak mısınız?

Bir bahar mevsimi prens atına atlayarak arkadaşları ile bir kır gezintisine çıkarlar. Yemyeşil halı örtüsüne bürünen, renga renk çiçeklerin açtığı kırlarda dalaşırken yol kenarındaki bir tarlada kan ter içinde çalışan bir köylüye rastlarlar. Prens atından inerek köylünün yanına varır, selamını verir.

Prens: Tarla senin mi? Kan ter içinde çalışan köylü cebinden çıkardığı mendille terini siler

Köylü: Hayır efendim, patronun. Ben işçi olarak çalışıyorum.

Prens: Kaç para alıyorsun? (Bugünün deyimiyle 50 TL. Aldığını söylüyor)

Prens: Ev kira mı?

Köylü: Kira efendim.

Prens: Pekâlâ bu para sana yetiyor mu?

Köylü: Yetiyor efendim üstelik ben bu paranın üçte biriyle borç ödüyorum, üçte biriyle yatırım yapıyorum, geri kalanıyla da evimin geçimini sağlıyorum. Prens'e göre çekirdek parası olan bu paraya karşılık köylünün verdiği cevapla köylünün kendisiyle dalga geçtiğini sanır ve:

Prens: Benim prens olduğumu biliyorsun herhalde benimle dalga geçmiyorsun değil mi?

Köylü: Haddime mi düşmüş efendim. Niye dalga geçeyim olanı söylüyorum dediğinde. Prens izahını ister. Ben de burada öğrencilere soruyorum. Bu köylü kime borç ödüyor, nereye yatırım yapıyor? Dediğimde öğrencilerden muhtelif cevaplar alıyorum. Doğru cevap verenleri ödüllendiriyorum. Haydi, aynı soruyu sizlere de soralım bu köylü kime borç ödüyor ve nereye yatırım yapıyor? Altaki cevabı okumadan siz de bir zihin cimlastığı yapın.

Köylü: Efendim! Ben küçükken nasıl babam, annem beni besleyip büyüttüğü gibi şimdi onlar yaşlandı bakıma muhtaç hale geldiler. Kazancımın üçte birini onların bakımına ayırarak onlara olan borcumu ödüyorum, çocuklarım da eğitim çağında olduğu için üçte birini de onların eğitimi için harcayarak onlara yatırım yapıyorum. Geri kalanını da ailemin geçimi için harcıyorum diye cevap verir. Ve bu cevap prensin hoşuna gider. Sizin de gitti mi?

Evet sevgili okurlarım bu masalın verdiği mesajı alamayan okurum bilsin ki yaşayacağı sıkıntıları şimdiden göze almak durumundadır. Hayatta yankı diye bir şey yoktur. Hayatta gerçek vardır. Hayata ne verirseniz karşılığında onu alırsınız. Alın teri verirseniz karşılığı başarıdır. Alın teri vermez tembellik yaparsanız sonu sürüngenliktir. Babalarımızdan mal, unvan, şöhret miras kalır ama başarı miras kalmaz. Bu kitabın içinde babalarından bitmez tükenmez miras kalan bazı öğrencilerimin şu anda sefalet içinde olmaları beni çok üzüyor. Nice, karnını nasıl doyurur dediğim öğrencilerim de bütün imkânsızlıklarına rağmen alın teri sonucu bugün Manisa'nın önde gelen zenginleri ve ülkemizin önde gelen bürokratları arasında yerini almaktadırlar. Mal, mülk, şan, şöhret, rütbe, sağlık, gençlik güzellik ilelebet

insanda kalıcı değildir. Bunların hiç biri insana ait değildir. İnsanın yanındadır. Zaman gelir hepsi insanı terkeder

Şahsım 34 yıldır devlette, özel sektörde, yurt dışında çalıştım. Emekliyim 43 yıldır da hala çalışıyorum Markaların ismini duymama rağmen markalı bir giysi ne gençliğimde ne meslek hayatımda, ne de meslek hayatımın 19 yılını geçirdiğim ilin en önde gelen Manisa Lisesi müdürüyken giymek nasip oldu. 43 yıldır çalışmama rağmen bir evim, düşük model bir de arabam vardı. Geçen yıl beyin cerrahisi oğlum bir Opel Astra hediye ederek “ Baba bundan sonra bu arabaya bineceksin” diyerek araba hediye etti. Yine 20 yıldır oğlumun giymediği elbiseleri ile idare ederken, bu yıl kurban bayramını yanında geçirdim. Ben ömrü hayatımda önünden dahi geçmediğim ünlü markaların satıldığı bir giyim mağazasından iki takım elbise alarak beni giydirdi.

Sevgili gençler 43 yılım aranızda geçiyor. Yarın hanginiz babasına böyle bir jest yapmak istemez. Hepinizin de evet diye bağırdığınız duyuyorum. Bunun yolu şu anda babalarınızın size olan yatırımın hakkını vermenize bağlı. Eğer bu yatırımın hakkını verirseniz yarın hep borcunuzu öder, hem de çocuklarınızın eğitimi için yatırım yaparsınız. Aksi takdirde ne borcunuzu ödeyebilir, nede çocuklarınızın eğitimi için yatırım yapabilirsiniz. Bizim sınıfta İsimli bir arkadaşımız vardı. Zengin sayılmayan ama bize göre, biraz varlıklı aile çocuğu idi. Okul dışından yanlış arkadaşlar edindi. Dersleri ciddiye almaz işi gücü derslerde şaklabanlık yapmaktı. Zaman zaman öğretmenleri bile üzer ve bu yaptığının bir kahramanlık olduğunu sanırdı. Düzensiz bir öğrenci idi. 32 yıl sonra 1997 yılında tesadüfen İzmir’de karşılaştım. Baktım üzeri başı derli toplu değildi. O arada yakındaki bir kahvede oturarak hayatını dinledim. Okuldan sonra evlenmiş düzensiz öğrencilik hayatı iş hayatında da devam etmiş çok iş değiştirmiş, yuvarlanan taş yosun tutmaz hesabı hiçbir baltaya sap olamamış neticede evi de geçindirememiş ve üç çocuklu hanımı da sonunda kendisini terk etmiş. Ve sonuç: yanlış ve kötü yollar. O ara öğle vakti idi. Kendisini bir lokantaya götürdüm yemekte o da bana durumumu sordu. Ben de durumumu kendisine söylediğimde gözleri buğulandı. Yemekten sonra ayrılırken cebine biraz da harçlık koydum “Allah ısmarladık” diye ayrılırken boynuma sarıldı ve dedik ki: “ Kadirciğim siz güzelliklere talip oldunuz çoluk çocuğunuzla birlikte güzellikler içinde yaşıyorsunuz. Ben ise çirkine ve yanlış talip oldum sonunda da burnuma kadar çirkefin içine battım. Kendimi geçtim, çoluk çocuğuma güzel bir gün yaşatamadım ona kahroluyorum. dedi.. Ne olur benim durumumu öğrencilerine anlat da benim durumuma düşmesinler” diyerek gözyaşı içinde birbirimizden ayrıldık. Kaldı ki arkadaşımınla beraber okuduğumuz 24 kişilik sınıfımızda benden başka İslam Hukuku alanında Türkiye’nin tanınmış profesörlerinden Osman ESKİCİOĞLU ile yine ülkemizin tanınmış gazetecilerinden Fehmi KORU ile birlikte doktor, müftü, mühendis ve öğretmen çıkan bir çok arkadaşımız oldu.

Yine geçenlerde rahatsızlığım nedeniyle Manisa Merkez Efendi Devlet Hastanesinde çalışan Manisa’lıların da yakından tanıdığı 10 parmağında 20 hüner bulunan öğrencim Dr. Fahrettin ER’e rahatsızlığım nedeniyle muayene oldum. Reçetemi alıp dışarı çıkarken öğrencim Dr. Fahrettin ER kolumdan tutarak “ Hocam çay içirmeden göndermem” dedi. Ben de bunun üzerine “ Doktorum dışarıda bir sürü hastan beklerken ben senin çayını içip senin işini aksatmak istemem” dedimse de doktor bey “ Hocam! Hem çayımızı içer, hem de hastalarımı muayene ederim. Her zaman sizi göremiyorum lütfen bir çayımı alın beni kırmayın” ısrarı üzerine kabullendim. Ve Doktor Bey kantine telefon ederek çay söyledi. 10 dakika sonra çay geldi. A...! bir de ne göreyim, çayı getiren de eski bir öğrencim. Beni görünce “Hoş geldin hocam” diyerek elimi öptü ve getirdiği çayı ikram etti. İşin tuhaf tarafı çayı getiren öğrencim de yıllar önce Dr. Fahrettin Er’le birlikte aynı sınıfta okuyan eski bir

öğrencim. Yani Doktor beyin eski bir sınıf arkadaşı. Tıpkı benim eski bir sınıf arkadaşım gibi. Buna benzer müşahhas misaller mi istiyorsunuz. Çok... Alın işte eski öğrencilerimden Semih BALABAN. Manisa'lıların yakından tanıdığı Hedef Dershaneleri ve Hedef Koleji sahibi ve koordinatörü profesyonel eğitimci Semih BALABAN. Şu anda Semih BALABAN dershane ve okul sahibi. Ama onunla aynı sınıfta, aynı öğretmenlerde okuyan bir öğrencim de onun dershanesinde yardımcı hizmetli olarak çalışmaktadır.

Şimdi şu soruyu hep beraber soralım aynı okulda, aynı öğretmenlerde okuyup ta arkadaşımın ve öğrencilerimin bu konumda olmalarının sebebi annesi, babası mı, öğretmenleri mi? Tabi ki hiç biri. Yine köyümüzde ana babasına bakmayan..... isimli biri vardı. Adı kötü kaldı. Ne kızını alan, nede oğluna kız veren oldu. Bu arada istiklal Şairi rahmetli Mehmet Akif Ersoy'un da bir şiirini hatırlatmış olayım.

Kim kazanmazsa beş kuruş ekmek parası

Dostunun yüz karası düşmanın maskarası

Kısacası hayatta yankı yoktur. Hayatın gerçeği vardır. Hayata ne verirseniz, karşılığında onu alırsınız. İleride borcunuzu ödemenin, çocuklarınızı eğitmenin yolunun oturduğunuz sıralardan geçtiğini unutmayın. Evet, gençler yıllarım aranızda geçiyor. Lütfen ama lütfen "KİMİNLE GEZDİĞİNİZE, KİMİNLE ARKADAŞLIK ETTİĞİNİZE DİKKAT EDİN! ÇÜNKÜ BÜLBÜL GÜLE, KARGA ÇÖPLÜĞE GÖTÜRÜR.